

Betænkning og indstilling fra folketingets udvalg for forretningsordenen.

(Afgivet den 10. december 1953).

Efter at den nye grundlov var stadfæstet, afholdtes i folketingets udvalg for forretningsordenen en række møder angående tingets fremtidige forretningsorden. I disse møder deltog foruden udvalgets medlemmer 4 andre folketingsmedlemmer, som af partierne var udpeget dertil.

På grundlag af disse forberedende forhandlinger udarbejdedes et foreløbigt udkast til den nye forretningsorden, som omdeltes til tingets medlemmer ved begyndelsen af folketingsåret 1953—54. Samtidig omdeltes et forslag til *midlertidig forretningsorden*, der svarede til den hidtidige forretningsorden på alle punkter, hvor forandringer ikke var nødvendiggjort af den nye grundlov. Dette forslag blev uden diskussion tiltrådt af tinget den 14. oktober 1953 som gældende indtil det tidspunkt, da den endelige forretningsorden er trådt i kraft.

I det nyvalgte udvalg for forretningsordenen genoptoges forhandlingerne på grundlag af det foreliggende udkast, og disse forhandlinger resulterede i udarbejdelsen af nedenstående forslag, der indstilles til *vedtagelse af udvalget* som helhed, for nogle af udvalgsmedlemmernes vedkommende dog med de forbehold, som fremgår af de fremsatte ændringsforslag og mindretalsudtalelser.

Forslaget følger i sin opbygning den midlertidige forretningsorden, af hvis afsnit de fleste dog er underkastet en dybtgående revision med det formål at få tilvejebragt de bedst mulige betingelser for, at folketingets arbejde under de nye forhold kan foregå på hensigtsmæssig og betryggende måde. Samtidig har man bestræbt sig for

at tydeliggøre bestemmelser, hvis affattelse kunne give anledning til tvivl, og at forenkle unødigt indviklede regler, ligesom adskillige forældede udtryk og vendinger er blevet erstattet med andre, der stemmer bedre med nutidens sprogbrug.

Med hensyn til forskellige af de mere principielle ændringer, som er foreslået eller drøftet i udvalget, skal anføres:

Det har været overvejet, om man skulle gå over til en udvidet anvendelse af *stående udvalg*. Tanken herom fandt dog ikke større tilslutning, idet der fra flere sider udtaltes frygt for, at arbejdet derved skulle blive mere udspecialiseret, end man fandt ønskeligt. Derimod var der enighed om, at der burde lægges vægt på at få udvalgsarbejdet fremmet mest muligt og at få betænkningerne gjort fyldigere, end det hidtil har været sædvanligt. Det er derfor også udvalgets opfattelse, at der i forøget omfang bør stilles *sekretærhjælp* til rådighed for udvalgene, hvilket der på naturlig måde bliver mulighed for ved en udvidelse af folketingssekretariatet, samtidig med at landstingssekretariatet bortfalder. Med det personale, som kan påregnes, vil sekretariatet dog kun i begrænset omfang kunne skaffe udvalgene sekretærer, der kan være tilstede under møderne fra først til sidst, særlig fordi det vanskeligt kan undgås, at mange af de siddende udvalg holder møde på samme tid. Derimod vil sekretariatet formentlig kunne yde udvalgene al den bistand, de ønsker til udarbejdelsen af ændringsforslag og betænkninger såvel som til andet sekretærarbejde, der kan udføres udenfor mødetiden.

Spørgsmålet om, hvorvidt udvalgene bør